

I forvaltningslovens § 28 er der fastsat nærmere regler om, i hvilke tilfælde en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive fortrolige oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed.

En person, der er ansat i den offentlige forvaltning, bryder ikke sin tavshedspligt efter straffelovens § 152, jf. forvaltningslovens § 27, hvis den pågældende udleverer fortrolige oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 28.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 1 og 2, må oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om strafbare forhold og helbredsforhold, i almindelighed ikke videregives fra én forvaltningsmyndighed til en anden uden samtykke fra den, som oplysningerne angår.

Efter bestemmelsen i lovens § 28, stk. 2, nr. 3, kan oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold dog videregives til en anden forvaltningsmyndighed uden samtykke, når videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til den, oplysningen angår.

Bestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 3, forudsætter, at der foretages en konkret afvejning af på den ene side den interesse, som den, oplysningen vedrører, har i, at oplysningen hemmeligholdes, og på den anden side karakteren og betydningen af den private eller offentlige interesse, der kan begrunde, at oplysningen videregives til en anden forvaltningsmyndighed.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det antages, at en person, der gør tjeneste i den offentlige sundhedssektor – selv om der ikke foreligger samtykke fra den, oplysningerne angår – efter en konkret afvejning af de hensyn, der er angivet i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, vil være berettiget til at videregive oplysninger om en persons rent private forhold til en anden offentlig myndighed i tilfælde, hvor oplysningerne må antages at være af afgørende betydning for denne myndigheds sagsbehandling.

Det kan i øvrigt oplyses, at spørgsmålet om bl.a. sundhedspersoners tavshedspligt m.v. er nærmere behandlet i betænkning nr. 1305/1995 om lægers tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger.

Ad spm. nr. S 3423

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jan Kørpe Christensen i folketingsssamlingen 1995-96 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 8161, lød således:

Til justitsministeren (23/8 96) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren overveje ændringer i reglerne om tavshedspligt for offentligt ansatte personer, når de informationer, de sidder inde med, er af kriminel art, der kan have afgørende betydning for andre myndigheders sagsbehandlinger, navnlig når det drejer sig om familiesammenføring?«

Supplerende svar (3/9 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 3419, må det efter Justitsministeriets opfattelse antages, at en person, der er ansat i den offentlige sundhedssektor – selv om der ikke foreligger samtykke fra den, oplysningerne angår – ud fra en konkret afvejning af de hensyn, der er angivet i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, vil være berettiget til at videregive oplysninger om en persons rent private forhold, herunder oplysninger om strafbare forhold og helbredsforhold, til en anden offentlig myndighed i tilfælde, hvor oplysningerne må antages at have afgørende betydning for denne myndigheds sagsbehandling.

Det tilføjes, at der i betænkning nr. 1305/1995 om lægers tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger stilles forslag om en ny og særskilt regulering af regler om sundhedspersoners tavshedspligt m.v.

Spm. nr. S 87

Til justitsministeren (2/10 96) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Hvilke konsekvenser får det for en tjenestemand, der nægter at samarbejde med en kollega grundet dennes politiske eller holdningsmæssige observans?«